

Jap Sevdiren Kadın 32

– KOCAMANOĞLU · 06 Temmuz 2015

Babama Japonya'yı Sevdiren Kadın-31

Yumi “Konnichiwa (Selam) anne, kendine genç ve yakışıklı bir yardımcı almışsın...” diyerek annesinin yanağına bir buse kondurdu. “Valla anne senden...” dedi ve lafının gerisini getiremeden, annesi sert ve otoriter bir ses tonuyla söze karşıtı.

“Kızım, hoş geldin... Bak misafirimiz var...”

Yumi salata karıştıran yakışıklı o yabancı adama bakıyordu. “Benim yaşlarımda ve tam bana göre biri...” diye düşünürken, annesinin “Kızım, misafire bir hoş geldin yok mu?” diye hatırlatmasıyla Yumi hayal âleminden çıkarak, Genç Adama dönerek eğildi ve tebessüm içinde; “Hoş geldiniz efendim,” dedi.

Genç Adam başını kaldırıp baktığında Tokyo’da Üniversiteden tanıdığı ve kendini baştan çıkarmak için elinden gelen gayreti gösteren kızın ta kendisiydi. Gözlerine inanamadı. Burada ne geziyordu ki bu. “Hoş bulduk... Ayumi Sen?” diye ağzından Ayumi ismini kaçırmış, bir anda boş bulunmuştu. Yumi annesi ile göz göze geldi.

Hitomi Hanım’da şaşkınlığını kızına göstermemek için arkasını dönerek lavaboya yöneldi. Genç Adama Yumi’ye şöyle veya böyle diğer kızından bahsetmemesini rica etmişti. Peki, şimdi neler oluyordu. Evdeki kızından bahsederken kızının ismini “Yumi” olarak söylediğinden o kadar çok emindi ki... Öyleyse diğer kızının ismi olan “Ayumi” nereden çıkmıştı.

Gerçi diğer kızının ismi “Ayumi” idi. Yumi ile Ayumi bir yumurta ikiziydiler. Anne dışında birinin bunu ayırması imkânsızdı. O kadar çok birbirlerine benziyorlardı ki... Bunu bir Hitomi Hanım biliyordu. Hitomi Hanım “Bu yabancı adam diğer kızı ile de tanışıyor muydu?” diye düşünürken şaşkınlığını atarak; “Aa Yumi demek istediniz herhalde!” diyerek geçiştirmek istedi.

Yumi devreye girerek; “Benim adım Ayumi değil, Yumi efendim,” dedi. Genç Adam elindekileri bıraktı ve elinin tersiyle gözlerini ovuşturdu. Yeniden Yumi’ye baktı. “Yok, canım... Bu Ayumi’nin ta kendisiydi,” diye kendi kendine içlenirken kendine çeki düzen verdi

“Özür dilerim, Yumi ile Ayumi arasında sadece bir a farkı var. Dilim sürçüvermiş olmalı...” diyerek kırdığı hatayı düzeltmeye çalıştı. Ama kafası o kadar karışmıştı ki! Yumi gözlerini Genç Adamdan ayırmadan “Anne beni misafirinle tanıştırmayacak mısın?” diye sorarken, annesinin vereceği cevabı beklemeden devamlı “Adım Yumi, Kyoto Üniversitesi Japon dili ve edebiyatı bölümü mezunuyum. Kyoto’da

öğretmenlik yapıyorum,” dedi.

Hitomi Hanım “Misafirimiz Dr. Safa, Tokyo üniversitesinden... Yemeğe geçelim. Kaldığımız yerden devam ederiz...” diyerek yemek sehpasının üzerine sofrasını serip, servis tabaklarını koydu.

Yumi genç bir doktorun annesinin yanında ne işi olabilirdi? Kimdi bu genç adam? Dr. Safa dediğine göre yabancı biriydi. Yabancı birinin annesi yanında ne işi olabilirdi? Bir sağanak şeklinde aklına gelen soruları geçiştirmeye, şimdilik bir kenara koymaya çalışıyordu.

Diğer Yanda Yumi “Hashi (yemek çubuğu) mi, çatal mı?” diye sorunca, Dr. Safa sorularının kendine olduğunu düşünerek “Çatal tercihimdir,” dedi. “Her ne kadar hashi ile yemek yemeye alışsam da, hala zorlandığım oluyor” dedi.

Bir anda ve sonradan öğrenme ile bu iş yeterli kadar düzgün olmuyordu. Mahcup olmaktan ise, her geçen gün dış kültürlerin etkisinde kalan Japonya insanı yeniliklere kendini kapalı tutmuyordu. Yumi misafirin yanında farklılık yapmasın diye kendileri için de sofraya çatal koydu. Yerde yeni tatamiler seriliydi. Hitomi Hanım uzun süreden beri kullandığı tatamiler eskiyince yenisiyle değiştirmeyi tercih etmişti. Yılların verdiği alışkanlık içinde Sehpa önünde diz çökerek oturdular.

Genç Adam “Kusura bakmazsanız ben bağdaş kuracağım, dedi. Hitomi Hanım “Gayet tabi... Dilediđiniz gibi oturabilirsiniz,” dedi.

Yumi hala Genç Adama bakıp duruyordu.

...

Devamı Var

...

Ant-150515